

2. izdanje

ŠAVOVI

DEJVID SMOL

www.modestystripovi.com
info@modestystripovi.com

Šavovi

Dejvid Smol

Beograd, 2019.

**Dejvid Smol
Šavovi**

Edicija: SVETSKI TRAGOVI #5, 2. izdanje

Izdavač: Modesty stripovi,
www.modestystripovi.com,
info@modestystripovi.com

Urednik: Živojin Tamburić

Prava za ovo izdanje: © Živojin Tamburić

Prava u celini: © David Small

Naziv originala: Stitches, a memoir

Autor: Dejvid Smol (David Small)

Prevod: Vesna Jakanović

Pogovor 1: Vladimir Šagadin

Pogovor 2: Miroslav Cmk

Grafički dizajn: Tatjana Sjekloća

Štampa: Službeni glasnik

Tiraž: 50

CIP - Katalogizacija u publikaciji,
Narodna biblioteka Srbije, Beograd

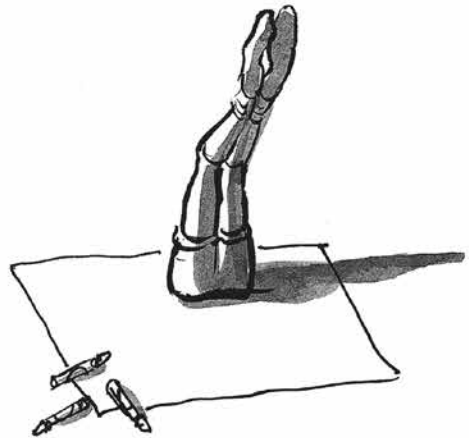
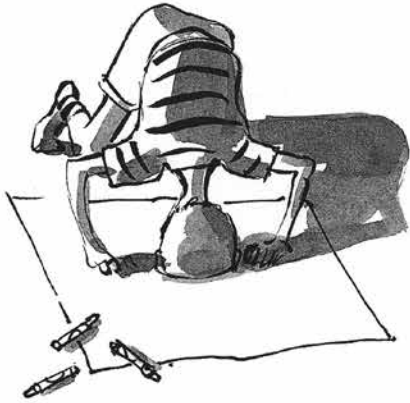
ISBN: 978-86-80306-16-2

COSBISS.SR-ID 280906252

Sva prava ostaju sa nosiocima autorskih prava
i potpuna ili delimična reprodukcija ove knjige
mora se dogovoriti sa nosiocima autorskih prava.

Sadržaj

ŠAVOVI	7
Ne postoje slatki lijekovi <i>Vladimir Šagadin</i>	331
Dvije isprepletene priče o bolestima, ožiljcima i odrastanju ... <i>Miroslav Cmok</i>	337

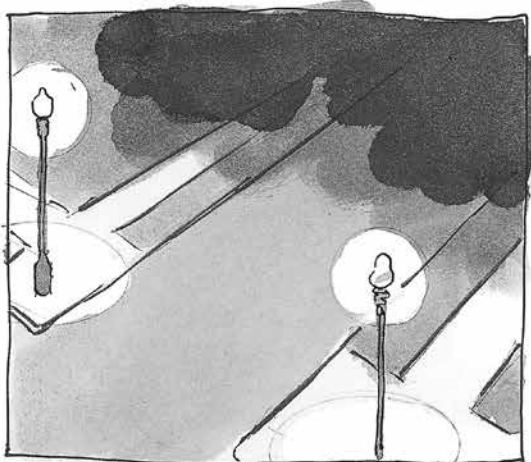
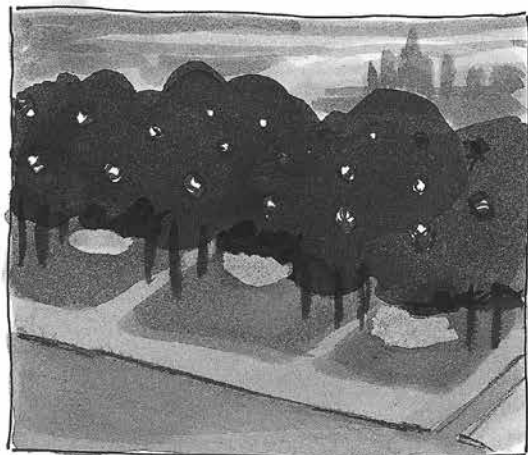
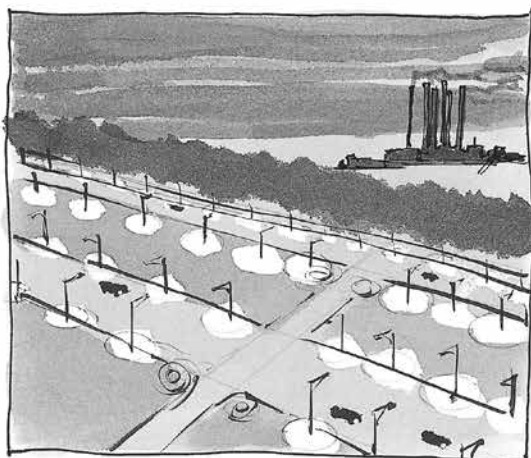

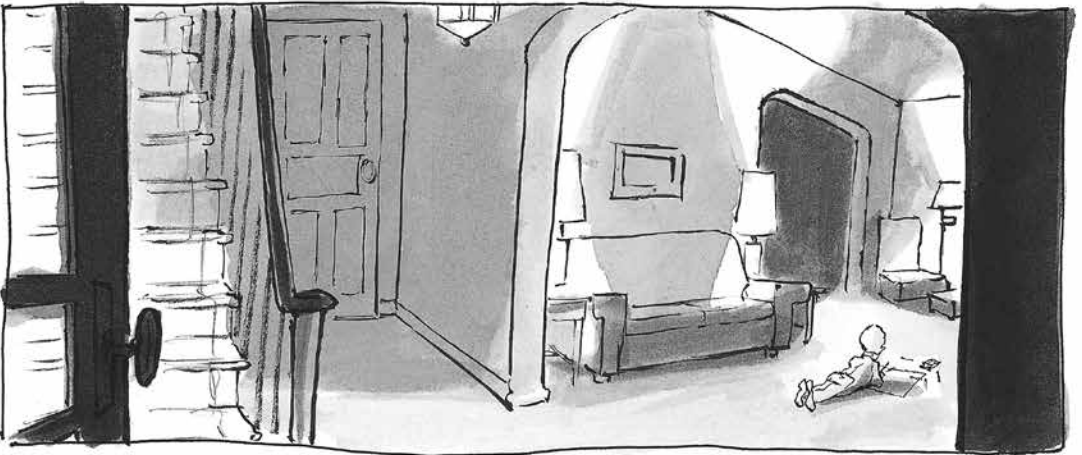
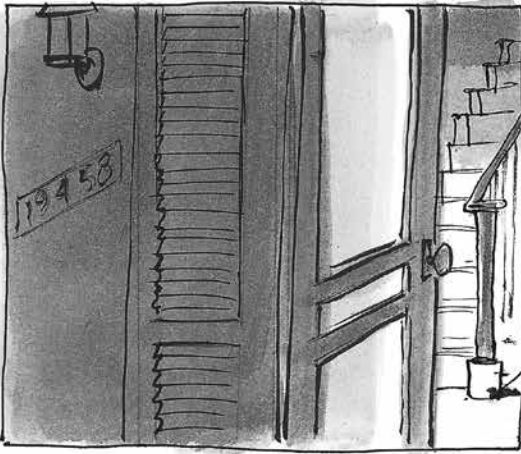
Za Marka Stjuarta Gvina (Mark Stewart Guin) i mog brata Teda

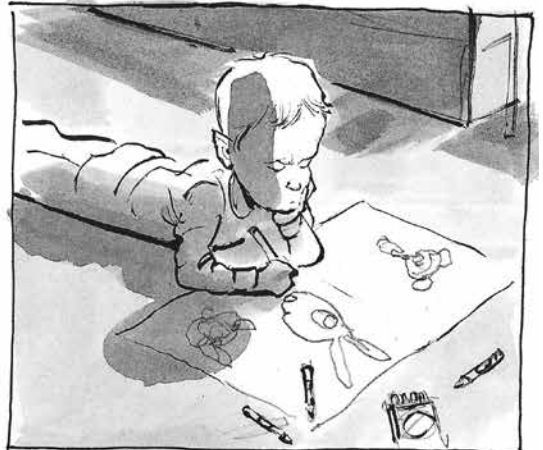
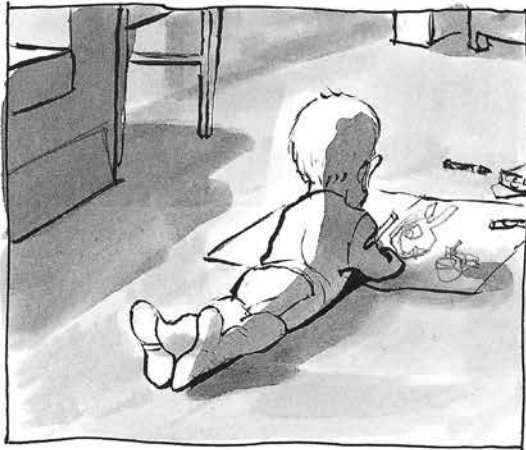
BILO MI JE ŠEST GODINA

DETROIT

MAMA JE KAŠLJUCALA...

JEDNOM ILI DVA PUTA TIHO
JECALA, SKRIVENO OD POGLEDA...

ILI TRESKALA VRATIMA
KUHINJSKIH ORMARA.

TO JE BIO NJEN JEZIK.

SAMO POMERANJE NJENE VILJUŠKE
PAR SANĀIMETARA U DEŠNO,
NAGOVEŠTAVALO JE UŽAS ZA NAŠIM
STOLOM ZA RUČAVANJE.

NJENA BESNA, TIHA POVLAČENJA
MOGLA SU DA TRAJU DANIMA,
PONEKAD ČAK I NEDELJAMA.

POŠTO ONA NIKAD NIJE GOVORILA ŠTA JOJ JE NA PAMETI,
MI NIKAD NISMO ZNALI ŠTA SE ZAPRAVO DEŠAVA.

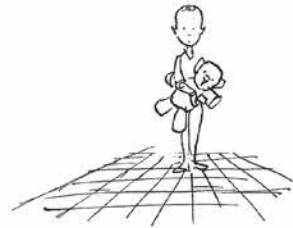
U SVAKOM SLUČAJU, NE MI DEČACI.

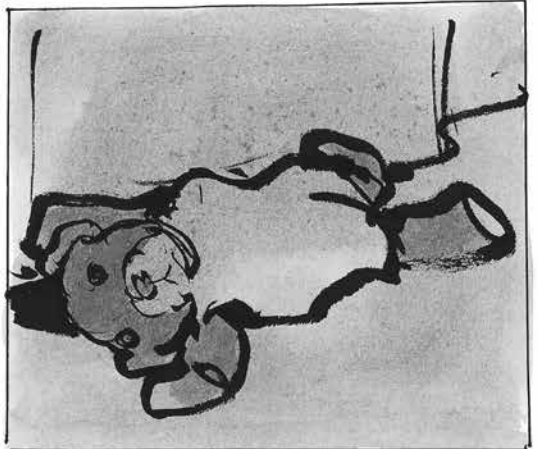
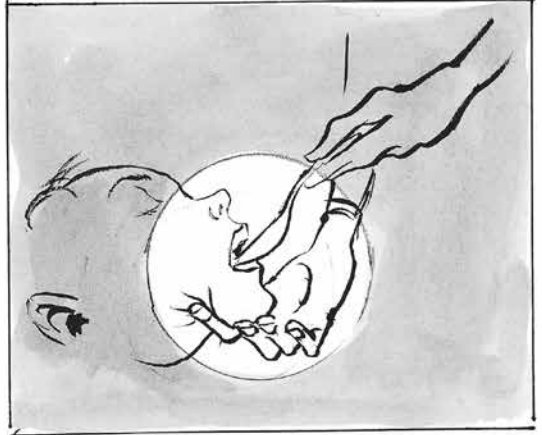
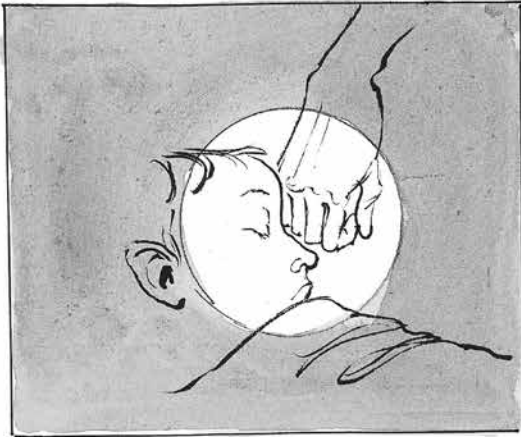
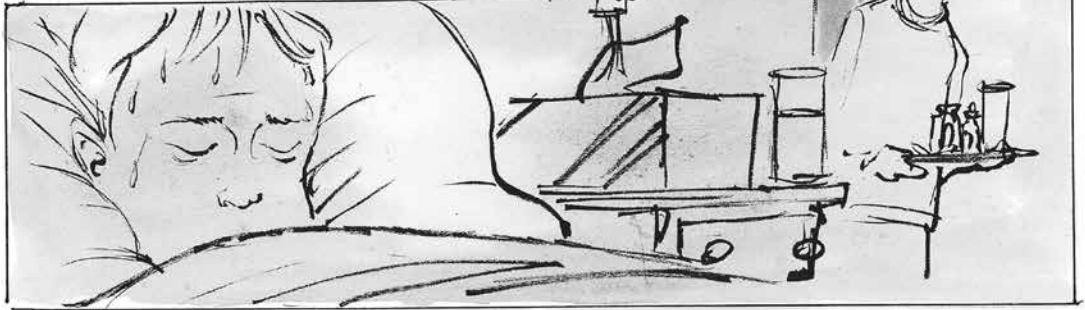
PO POVRATKU SA POSLA, TATA JE ODLAZIO U PODRUM I UDARAO U BOKSERSKU VREĆU. TO JE BIO NJEGOV JEZIK.

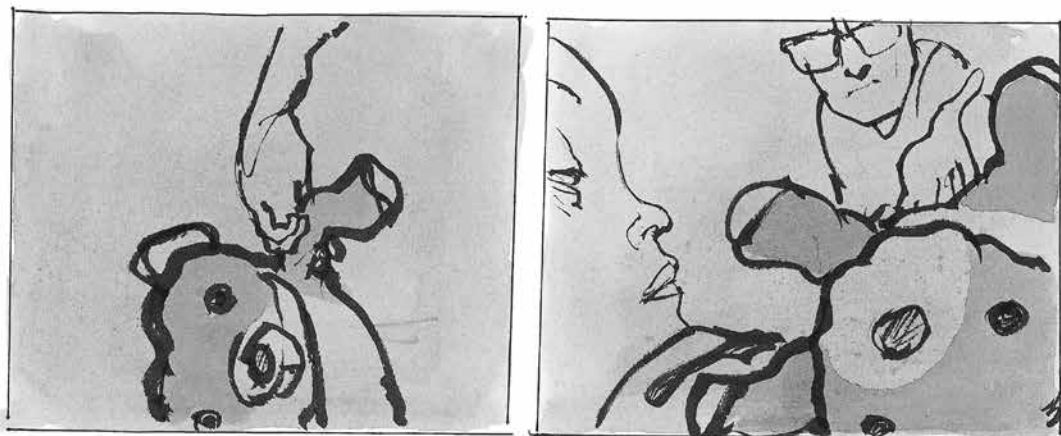

MOJ BRAT, TED, JE LUPAO BUBNJEVE.

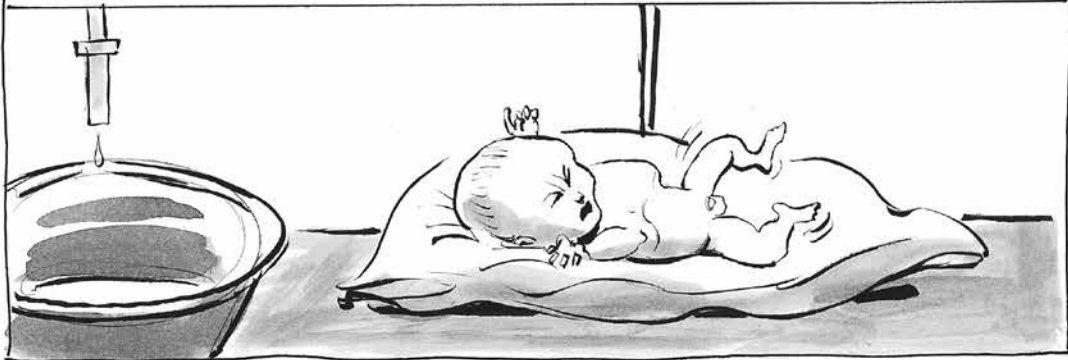
I JA SAM, TAKOĐE, NAUČIO
KAKO DA SE IZRAŽAVAM
BEZ REČI...

RAZBOLJEVAO SAM SE, TO JE BIO MOJ JEZIK.

ROĐEN SAM LJUT I UZNEMIREN. MOJI SINUSI I ORGANI ZA VARENJE NISU RADILI KAKO TREBA.

IPAK, TATA JE BIO LEKAR.

ON JE ZNAO ŠTA DA RADI.

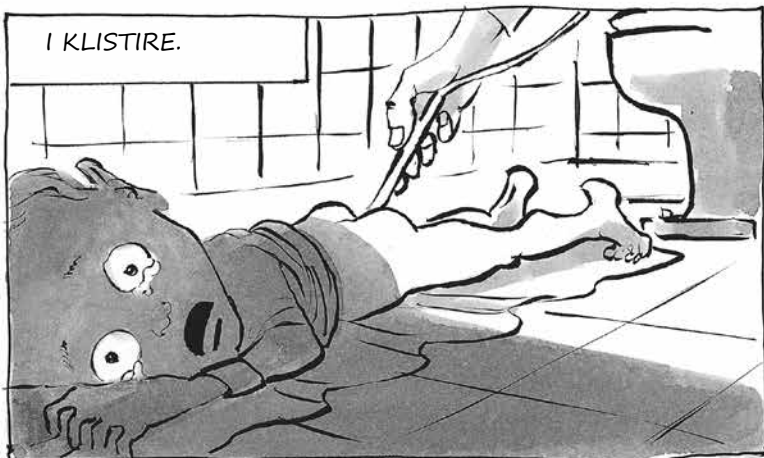
TATA MI JE PREPISIVAO LEKOVE ZA ČESTE NAPADE SVEGA I SVAČEGA.

TATA MI JE DAVAO INJEKCIJE

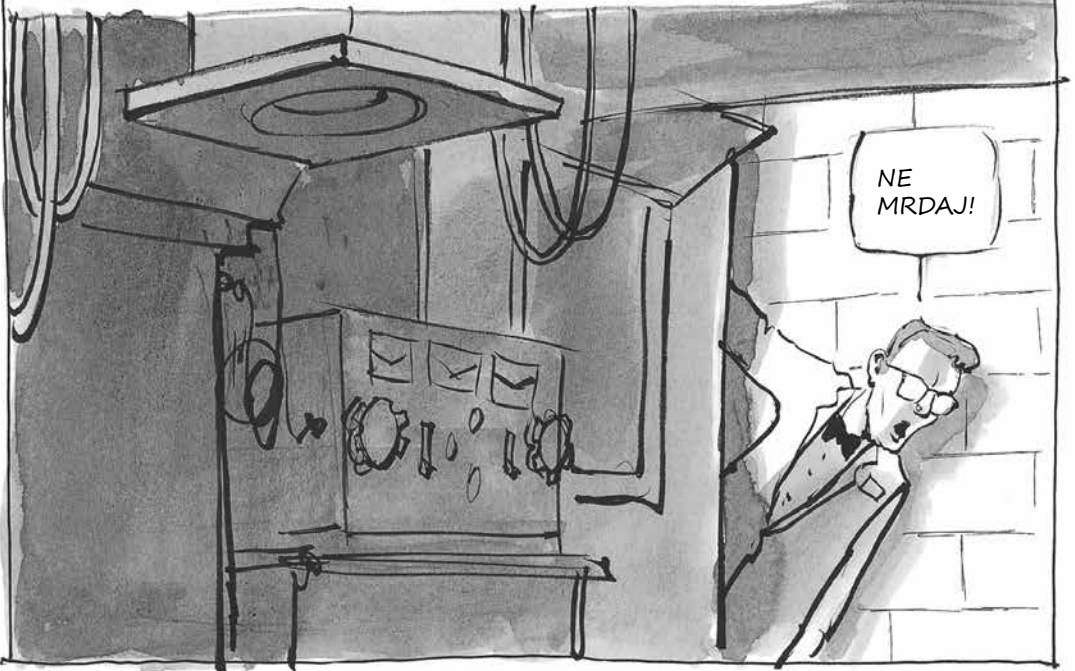
I KLISTIRE.

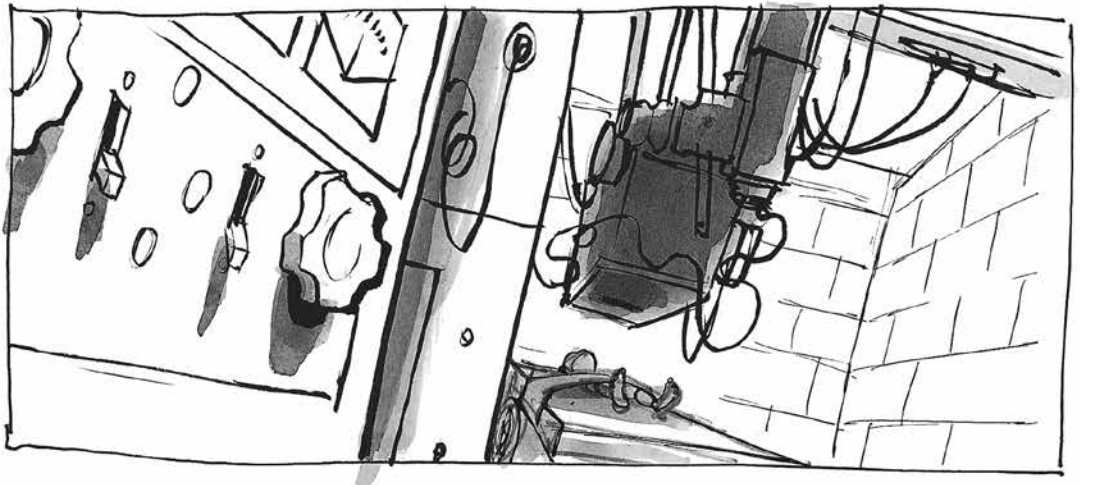
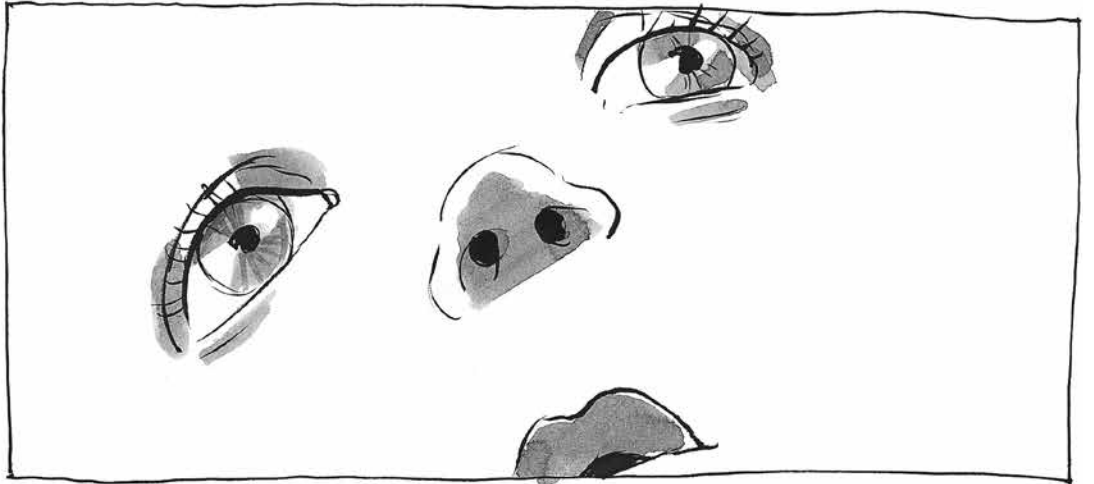
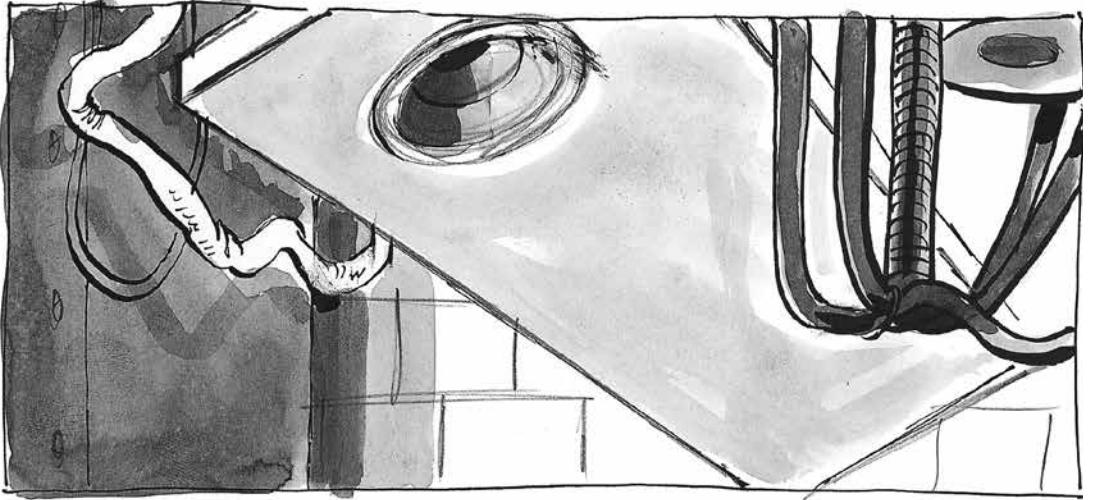

TATA BI ME ŠTAVLJAO NA SVOJ TERAPEUTSKI STO I „KRCKAO MI VRAT“, KAKO JE NAŠA PORODICA OD MILJA NAZIVALA OSTEOPATSKE VEŠTINE KOJE JE NAUČIO NA STUDIJAMA MEDICINE.

I TATA JE BIO TAJ RADILOG KOJI ME JE MNOGO PUTA ZRAČIO, NE BI LI TAKO IZLEĆIO MOJE PROBLEME SA SINUSIMA.

VIKENDOM UVEČE IŠLI SMO
KOLIMA DA POKUPIMO TATU SA
POSŁA. JAVNI PARKING SE
NALAZIO IZA BOLNICE, ALI
MAMA JE UVEK VOZILA NIZ
RAMPU DO ULAZA ZA PRIJEM
ROBE I TAMO PARKIRALA.

DOK SU ĆUME NA
FORDU ŠKRIPALE NA
NIZBRDICI...

BRAT I JA SMO NEOBUZDANO
VRIŠTALI OD ODUŠEVLJENJA,
ZAMIŠLJAJUĆI...

KAKO MAMA DIŽE
NOGU SA KOČNICE...

KOLA JURE NIZ
KOSINU...

I RAZBIJAJU SE U
PARAMPARČAD.

ULAZILI SMO U BOLNICU
KROZ PODRUM, PROLAZILI
PORED KAFETERIJE,
APOTEKE I VEŠERNICE, SVE
ZATVORENO DO JUTRA.

SVAKI PUT JE ISTO MIRISALO: NA
KARBOLNU KISELINU, ČUFTE ILI
PILETINU, I VARIKINU.

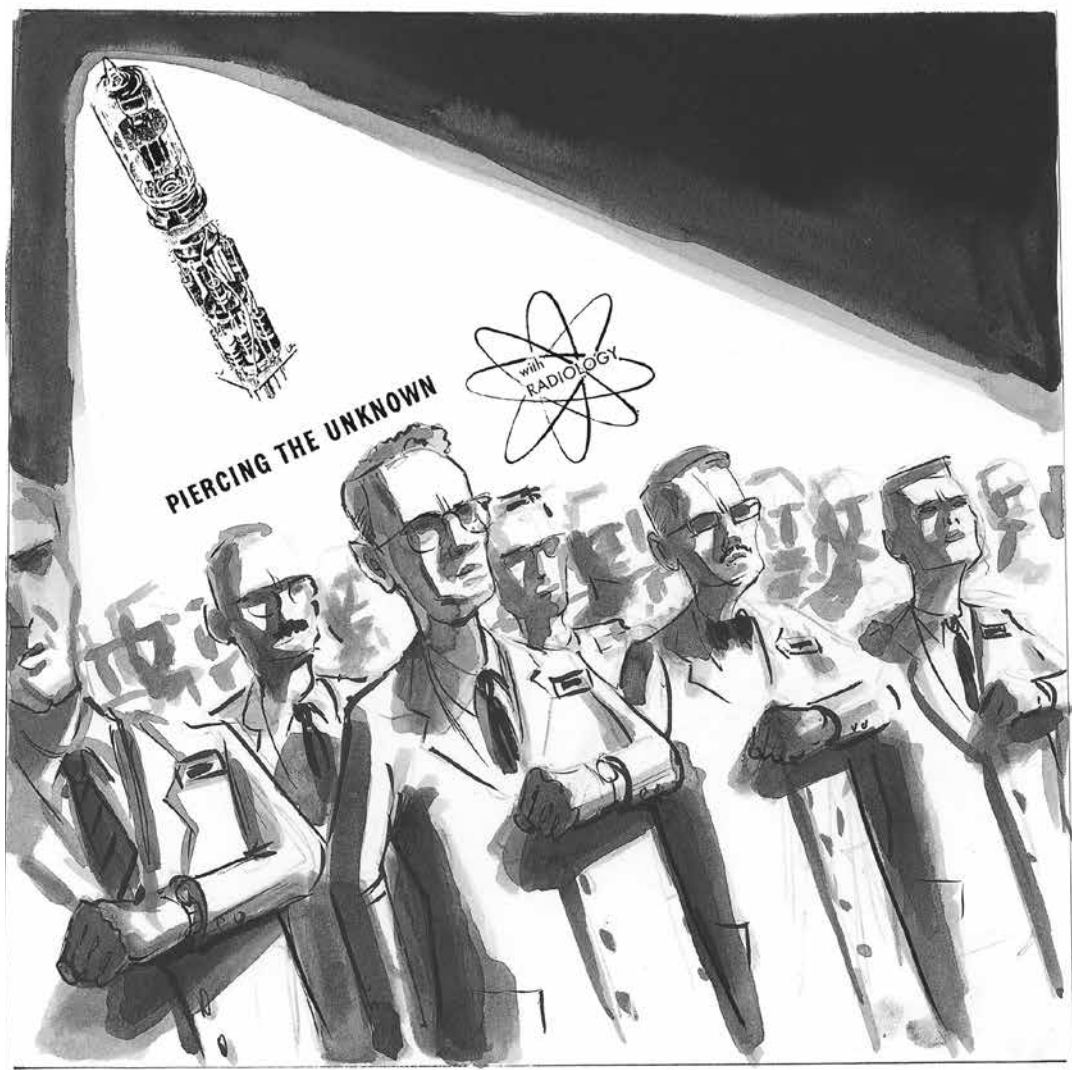
U PODZEMNOM LAVIRINTU
MALIH ORDINACIJA I U OBLAKU
DIMA PRONALAZILI SMO TATU...

...ZADUBLJENOG
U RENDGEN,
ZAJEDNO SA
OSTALIM
RADIOLOZIMA.

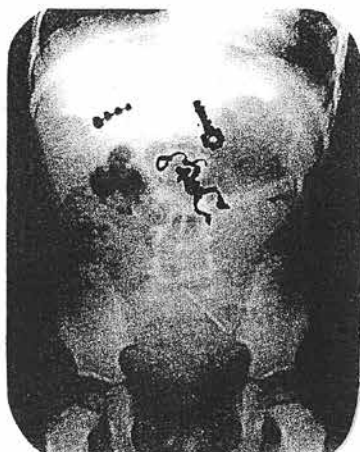

MENI SU TATA I NJEGOVI SARADNICI LIČILI NA HEROJE IZ
OGLASA MAGAZINA LIFE, KOJI HRABRO MARŠIRAJU KA
SVETLOJ BUDUĆNOSTI.

ONI SU BILI VOJNICI NAUKE, A NJIHOVO ORUŽJE BIO JE
RENDGEN. UZ POMOĆ ZRAČENJA MOGLI SU DA VIDE KROZ
ODEĆU, KOŽU, ČAK I METAL. TO SU BILI ČUDESNO NESTVARNI
ZRACI KOJI SU LEČILI SVE BOLESTI.

BRAT I JA SMO VOLELI DA
POSMATRAMO RENDGENSKE
SNIMKE STOMAKA MALE DECE,
PREDMETA KOJE SU PROGUTALI
KAO ŠTO SU KLJUČEVI, PERLE...

... I REKLAMNE FIGURICE IZ
KUTIJA KEKSA.

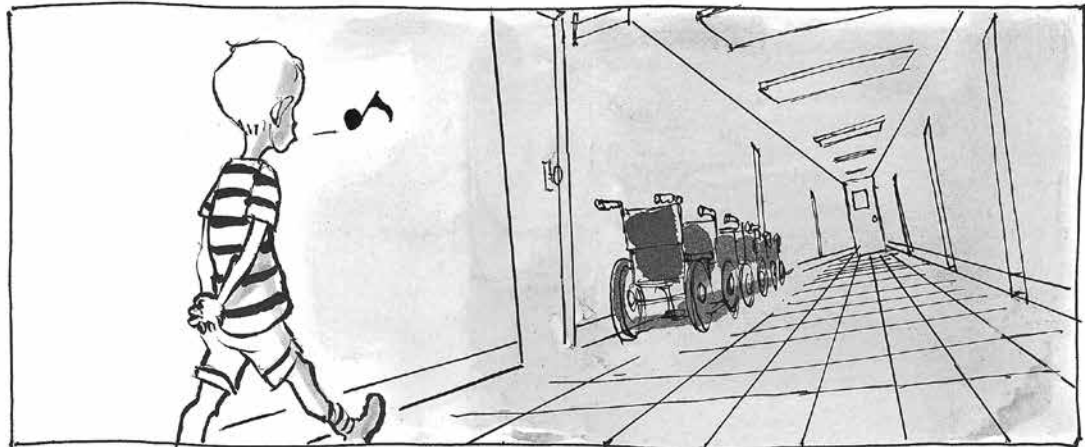

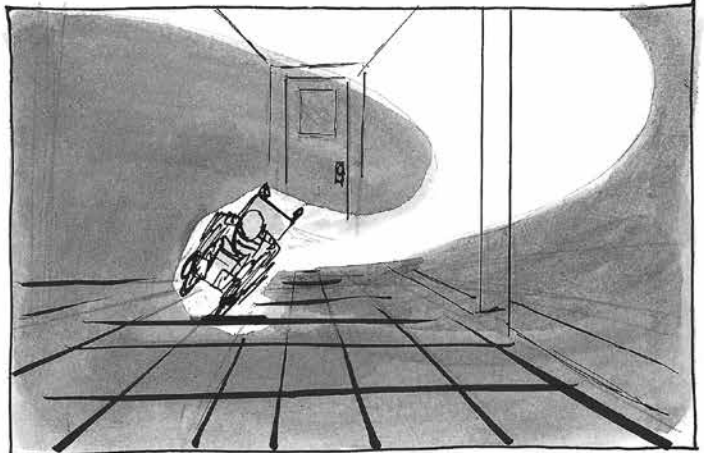
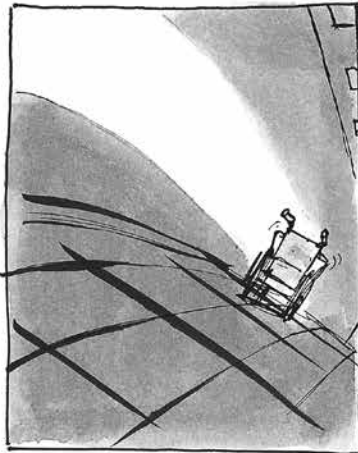
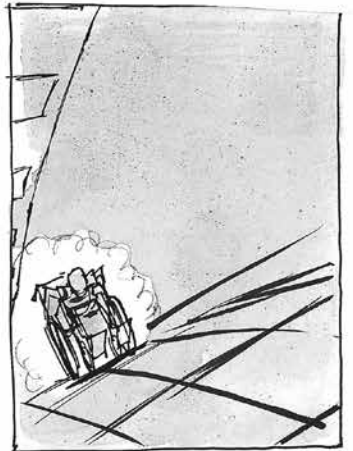
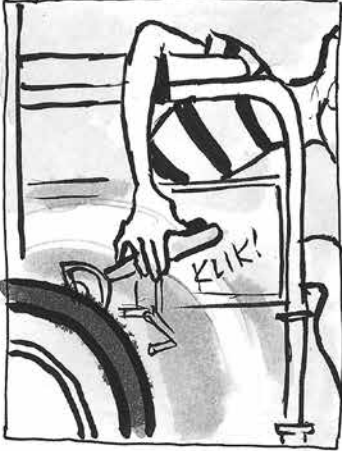
HOĆU DA SE
PROŠETAM PO
HODNIKU.

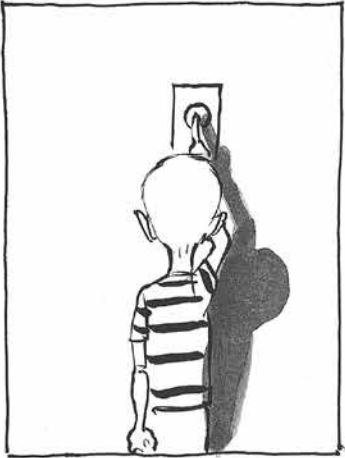
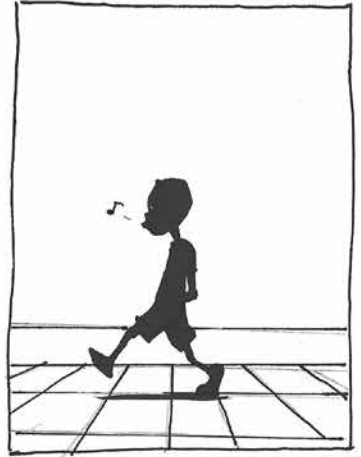

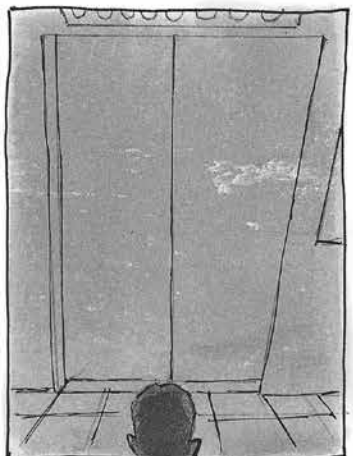
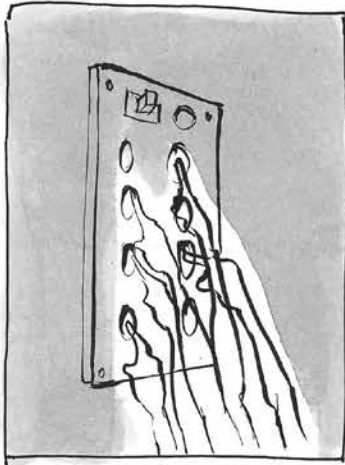
ZNAŠ PRAVILA.
NE IGRAJ SE SA
INVALIDSKIM
KOLICIMA I NE
PRILAZI
LIFTOVIMA.
JESI LI ČUO?

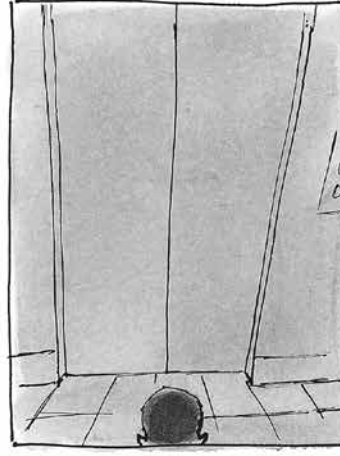
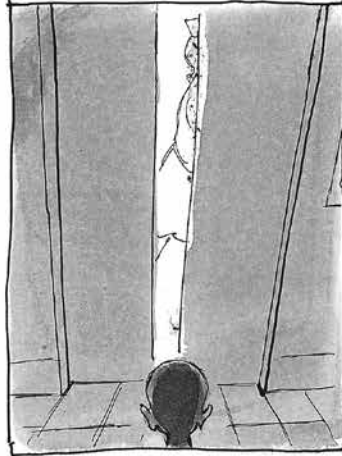
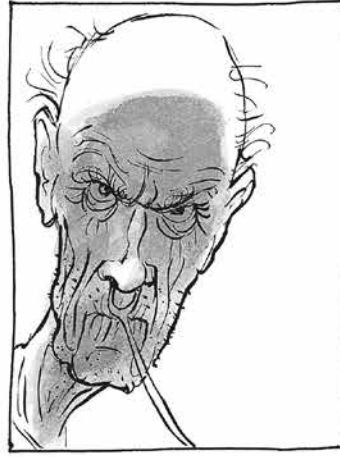
DA,
MAMA.

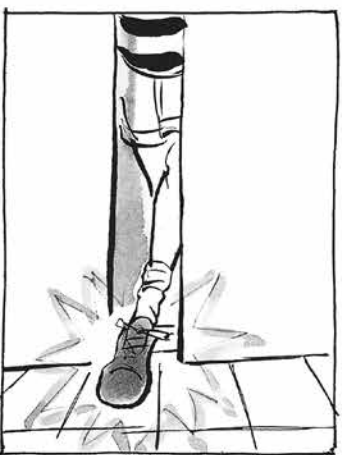
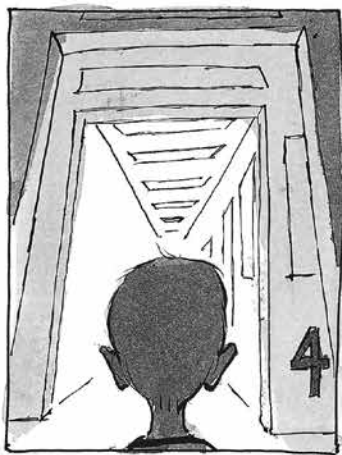
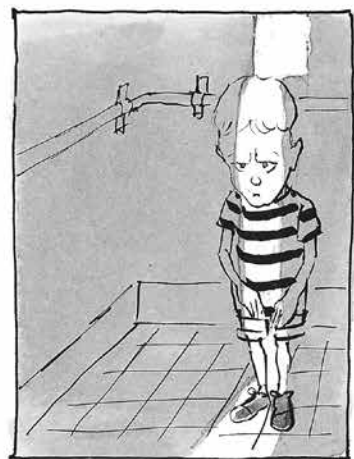

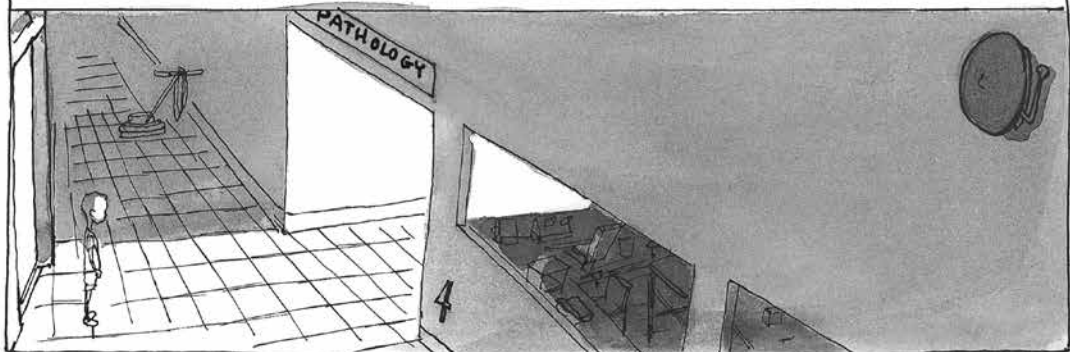

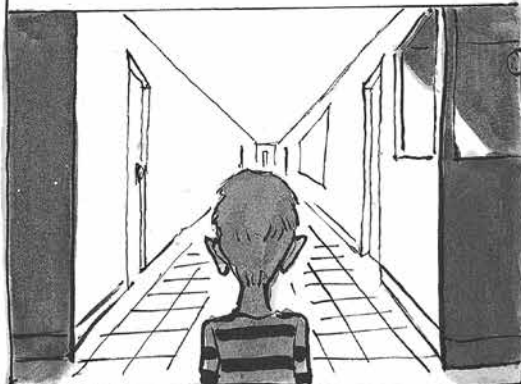

NIKAD NISAM BIO NA ČETVRTOM SPRATU, OVDE NIJE BILO NIKOGA TOKOM NOĆI. U VAZDUHU SE OSEĆAO MIRIS SVEŽEG VOSKA ZA PODOVE.

A TU PREDAMNOM, SA TEK ISPOLIRANIM LINOLEUMOM...

...PRUŽALO SE SAVRŠENO KLIZALIŠTE.

